

Na osnovu člana 30 Zakona o slobodnom pristupu informacijama (Službeni list Crne Gore broj 44/12 i 30/17) i člana 18 Zakona o upravnom postupku (Službeni list Crne Gore broj 37/17), odlučujući o zahtjevu Mansa za slobodan pristup informacijama, Agencija za sprječavanje korupcije dana 6. marta 2024. godine donijela je:

R J E Š E N J E

Odbija se zahtjev za slobodan pristup informacijama: kopiji platnih lista direktorice Agencije za sprječavanje korupcije Jelene Perović od 24.07.2020. godine do dana podnošenja zahtjeva.

Obrazloženje

Mans je predao Agenciji za sprječavanje korupcije zahtjev broj 02-03-1897 za slobodan pristup informacijama dana 8. avgusta 2023.godine, kojim se traži pristup informacijama: kopiji platnih lista direktorice Agencije za sprječavanje korupcije Jelene Perović od 24.07.2020. godine do dana podnošenja zahtjeva.

Postupajući po predmetnom zahtjevu Agencija je odlučila kao u dispozitivu, a ovo iz sljedećih razloga:

Agencija je ranije donijela rješenje 02-03-1897/3 od 13. septembra 2023. godine, koje rješenje je poništeno rješenjem Agencije za zaštitu ličnih postupaka i slobodan pristup informacijama, u čijem obrazloženju drugostepeni organ navodi da je prvostepeni organ u pobijanom rješenju naveo da bi pristup traženim informacijama zahtijevao prikupljanje i obradu podataka, a s obzirom da se radi o podacima koji se jednostavno mogu objelodaniti, uvažena je žalba.

Prvostepeni organ je uzeo u obzir smjernice drugostepenog organa u predmetnoj stvari, ne isključujući obavezu prvostepenog organa da se pridržava načela utvrđenja istine i činjenica iz člana 11, kao i odredbe člana 105 stav 1 Zakona o upravnom postupku, što je bilo neophodno za donošenje novog rješenja, sa detaljnim obrazloženjem razloga neposjedovanja tražene informacije, u skladu s članom 30 stav 5 Zakona o slobodnom pristupu informacijama i članom 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku.

U skladu s načelom utvrđenja istine, prvostepeni organ je utvrdio da se u ranijem prvostepenom rješenju ne pominje da bi pristup traženim informacijama zahtijevao prikupljanje i obradu podataka, stoga ni u novom rješenju nije ovlašten da unosi bilo kakve dopune u tom smislu, s obzirom da nije riječ o takvom stanju stvari u konkretnom slučaju, već je u ranijem rješenju prvostepeni organ sugerisao da bi u cilju pristupa traženoj informaciji morao da sačinjava platne liste jer ih ne posjeduje, stoga je odbio pristup informacijama.

U skladu s istim ovim načelom, prvostepeni organ je utvrdio da ne posjeduje dokument pod nazivom platne liste, s obzirom da do podnošenja predmetnog zahtjeva za pristup informacijama nije sačinjavao takav dokument, niti je to dužan, ne isključujući da takva dokumentacija moguće postoji kod drugih organa.

Član 10 Zakona o slobodnom pristupu informacijama definiše da je informacija dokument ili dio dokumenta u pisanoj, štampanoj, video, elektronskoj ili drugoj formi, uključujući i kopije, bez obzira na sadržinu, izvor, vrijeme sačinjavanja ili sistem klasifikacije.

Dokument, tj. informacija je određen ne samo svojom sadržinom već i vrstom dokumenta. Nije dopušteno da organ vlasti upućuje podnosioca zahtjeva na neku drugu vrstu dokumenta, osim one navedene u zahtjevu za pristup informacijama. Bilo bi npr. nezakonito da stranka zahtjeva ugovor a organ je uputi na saopštenja za javnost iste ili slične sadržine kao ugovor, jer više nije u posjedu ugovora. Ili da stranka zahtjeva Izveštaj o radu organa a ovaj mu isporuči sve aktivne i završene predmete kako bi se stranka upoznala o radu organa.

Organ vlasti je dužan da odluči o onome što je predmet zahtjeva, koji zahtjev je jasan i razumljiv u konkretnom slučaju, i gdje se iz uvida u arhivu organa nesporno utvrđuje da isti ne posjeduje platne liste, i nije ovlašćen da zamjenjuje traženu informaciju drugom informacijom.

Odluke Upravnog suda U 10166/2017, 12299/17, 9442/17, i druge iz 2018. godine, navode: "Između zahtjeva i odluke po istom ne postoji istovjetnost u smislu člana 202 stav 1 Zakona o opštem upravnom postupku, jer predmet upravnog postupka može biti samo ono što je stranka tražila i organ nije ovlašćen da sam iznalazi smisao zahtjeva". U svim navedenim slučajevima je riječ o slučaju kada organ upućuje stranku na istovjetne podatke na internetu, ali je sud cijenio da internet nije predmet zahtjeva.

Naknadno upućivanje stranke na neki drugi dokument bi potencijalno proizvelo da i u budućim predmetima stranka vrši izmjenu zahtjeva kroz drugostepeni postupak u slučajevima kada procijeni da je tražila nepostojeću ili informaciju van posjeda prvostepenog organa, što bi obesmisllilo postupanje organa u slučaju neposjedovanja tražene informacije, a što bi istovremeno bilo nezakonito s obzirom da su izmjene zahtjeva moguće samo do donošenja prvostepenog rješenja, u skladu s članom 101 Zakona o upravnom postupku.

Ako podnosilac zahtjeva ima pitanja u vezi isplata zarada, postoje druge, odgovarajuće alternative za izražavanje pitanja kroz pravilnu primjenu Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Kod stanja stvari da prvostepeni organ ne posjeduje traženu informaciju te stoga nije u mogućnosti da primijeni član 13 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Po navedenoj odredbi se može omogućiti samo pristup informaciji koju organ vlasti posjeduje. Organ vlasti može dozvoliti pristup informaciji koja odgovara predmetnoj upravnoj stvari u smislu člana 22 stav 3 Zakona o upravnom postupku, a kako to nije slučaj u konkretnom, donijeta je odluka kao u dispozitivu.

Rješenje se donosi na osnovu člana 30 stav 1 ovog zakona da organ o zahtjevu odlučuje rješenjem kojim dozvoljava pristup informaciji ili njenom dijelu, ili zahtjev odbija, dok je u skladu sa stavom 5 navedenog člana dužan dati detaljno obrazloženje rješenja kojim se odbija zahtjev za pristup informacijama, što je organ izvršio u predmetnom slučaju.

U predmetnoj stvari je prvostepeni organ uvažio sugestiju drugostepenog organa da na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijeni odredbe Zakona o slobodnom pristupu informacijama u dijelu primjene odredbe člana 30 stav 1 i člana 14 stav 1 tačka 1 alineja 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, u skladu sa čime je donio rješenje na osnovu člana 30 stav 1 ovog zakona, nalazeći da je zbog neposjedovanja informacije neprimjenjiva odredba člana 14 stav 1 tačka 1 alineja 1 ovog zakona.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, neposredno Agenciji za sprječavanje korupcije ili Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama.

POMOĆNICA DIREKTORICE
Nina Paović, s.r.

